

Cutting Our Losses or Preparing for Failure? An Analysis of Kol Nidré

Rabbi Ethan Tucker, Mechon Hadar

I. Kol Nidré: Its Function and Purpose

Ashkenazic text of Kol Nidré

כָּל נִדְרֵי. וְאֶסְרֵי. וְשְׁבוּעֵי. וְחֻמֵּי. וְקוּנָמֵי. וְקוּנֹסִי. וְכַנּוּיֵי. דְּאֵנְדְּרָנָא. וְדְאֶשְׁתַּבְעָנָא. וְדְאֶחֱרִימָנָא. וְדְאֶסְרָנָא עַל נַפְשָׁתָנָא:
מִיּוֹם פְּפוּרִים זֶה. עַד יוֹם פְּפוּרִים הָבָא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלָּהוֹן אִיחֻרְטָנָא בְּהוֹן. פְּלִהוֹן וְהוֹן שְׁרֹן. שְׁבִימִין. שְׁבִיתִין. בְּטָלִין
וּמְבָטְלִין. לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קִנְיִין: נִדְרָנָא לֹא נִדְרֵי. וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרֵי. וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

All vows, obligations, oaths or anathemas, pledges of all names, which we have vowed, sworn, devoted, or bound ourselves to, from this day of atonement, until the next day of atonement (whose arrival we hope for in happiness) we repent of them all, they shall all be deemed absolved, forgiven, annulled, void and made of no effect; they shall not be binding, nor have any power; the vows shall not be reckoned as vows, the obligations shall not be obligatory, nor the oaths considered as oaths.

II. Vows: Good or Bad?

במדבר ל:ג

אִישׁ כִּי יִדְרֹךְ נֶדֶר לֵיקֹן אִם אוֹ הִשְׁבַּע שְׁבַעַה לְאִסֹּר אָפֶר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הִי צֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה:

Bemidbar 30:3

When a man voweth a vow unto the LORD, or sweareth an oath to bind his soul with a bond, he shall not break his word; he shall do according to all that proceedeth out of his mouth.

תהלים קטז:יד

נִדְרֵי לֵיקֹן נֶם אֲשֶׁלֶם נִגְדָה בָּא לְכָל עַמּוֹ:

Tehillim 116:14

My vows will I pay unto the LORD, yea, in the presence of all His people.

דברים כג:כב-כד

כִּי תִדְרֹךְ נֶדֶר לֵיקֹן נֶם אֶל הָיָה לֹא תִאָּחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דִרָשׁ יִדְרָשְׁנוּ יָקֹם אֶל הָיָה מֵעַמְּךָ וְהָיָה בְּךָ חֶטְא: וְכִי תִחַדְלֵךְ לִנְדֹר
לֹא יִהְיֶה בְּךָ חֶטְא: מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמָר וְעֲשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נִדְרָתָ לֵיקֹן נֶם אֶל הָיָה נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ:

Devarim 23:22-24

When thou shalt vow a vow unto the LORD thy God, thou shalt not be slack to pay it; for the LORD thy God will surely require it of thee; and it will be sin in thee. But if thou shalt forbear to vow, it shall be no sin in thee. That which is gone out of thy lips thou shalt observe and do; according as thou hast vowed freely unto the LORD thy God, even that which thou hast promised with thy mouth.

מכון חדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

שופטים יא:ל-לא, לד-מ

וַיֵּדֶר יִפְתָּח נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תַּתֵּן אֶת בְּנִי עִמּוֹן בְּנִדְוִי: וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדִּלְתִּי בֵּיתִי לְקִרְאָתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עִמּוֹן וְהָיָה לִי כִּם וְהַעֲלִיתִהוּ עִלָּה...
וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמַּצְפָּה אֶל בֵּיתוֹ וְהָיָה בָּתוֹ יֵצֵאת לְקִרְאָתוֹ בְּתַפִּים וּבְמָחָ לֹות וְכֵן הָיָה יְחִידָה אֵין לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אוֹ בַת: וַיְהִי כִרְאוֹתָיו אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אָהָה בְּתִי הִכְרַעַתְנִי וְאַתָּה הָיִיתָ בַּעַל כָּרִי וְאַנִּי כִי פָצִיתִי פִּי אֶל יָקֹוּ וְלֹא אוֹכַל לָשׁוּב: וְתֹאמַר אֵלָיו אָבִי פָצִיתָה אֶת פִּיךָ אֶל יָקֹוּ וְנָקַעְשָׂה לִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ אֲחֵרִי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יָקֹוּ וְנָקַמְתָּ מִיָּדְךָ מִבְּנֵי עִמּוֹן: וְתֹאמַר אֶל אָבִיהָ וַעֲשֵׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הֲרַפָּה מִמֶּנִּי שְׁנֵים עָשָׂר חֳדָשִׁים וְאַלְכָה וְנִכְרַדְתִּי עַל הַהָרִים וְאֶבְקֶה עַל בְּתוּלֵי אֶנֶף כִּי וְרַעֲיָתִי וְרַעֲוֹתַי: וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעֲוֹתֶיהָ וַתִּבְקַע עַל בְּתוּלֶיהָ עַל הַהָרִים: וַיְהִי מִשְׁנֵי שְׁנֵים עָשָׂר חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת גְּדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהָיָה לָּא יִדְעָה אִישׁ וְתָהִי חֹק בְּיִשְׂרָאֵל: מִיָּמֶיהָ תִּלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה:

Shofetim 11:30-31, 34-40

And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand, then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt-offering.'...And Jephthah came to Mizpah unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances; and she was his only child; beside her he had neither son nor daughter. And it came to pass, when he saw her, that he rent his clothes, and said: 'Alas, my daughter! thou hast brought me very low, and thou art become my troubler; for I have opened my mouth unto the LORD, and I cannot go back.' And she said unto him: 'My father, thou hast opened thy mouth unto the LORD; do unto me according to that which hath proceeded out of thy mouth; forasmuch as the LORD hath taken vengeance for thee of thine enemies, even of the children of Ammon.' And she said unto her father: 'Let this thing be done for me: let me alone two months, that I may depart and go down upon the mountains, and bewail my virginity, I and my companions.' And he said: 'Go.' And he sent her away for two months; and she departed, she and her companions, and bewailed her virginity upon the mountains. And it came to pass at the end of two months, that she returned unto her father, who did with her according to his vow which he had vowed; and she had not known man. And it was a custom in Israel, that the daughters of Israel went yearly to lament the daughter of Jephthah the Gileadite four days in a year.

קהלת ה:ג-ד

כַּאֲשֶׁר תִּדְרֹךְ לֵאלֹהֵי הַיָּם אֶל תֵּאָחֵר לְשַׁלְמוֹ כִּי אֵין חֶפֶץ בְּפִסְיִלִּים אֶת אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ שְׁלָם: טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדְרֹךְ מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלָם:

Kohelet 5:3-4

When thou vowest a vow unto God, defer not to pay it; for He hath no pleasure in fools; pay that which thou vowest. Better is it that thou shouldest not vow, than that thou shouldest vow and not pay.

משנה אבות ג:ג

רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה מסורת סייג לתורה מעשרות סייג לעושר נדרים סייג לפרישות סייג לחכמה שתיקה:

מכון הדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

Mishnah Avot 3:13

R. Akiva says: Frivolity and levity lead to sexual impropriety; tradition preserves Torah; tithing preserves wealth; vows preserve *perishut*; silence preserves wisdom.

משנה חגיגה א:ח

היתר נדרים פורחין באויר ואין להם על מה שיסמכו...

Mishnah Hagigah 1:8

The power to release vows emerges from thin air and has no firm basis...

ויקרא רבה (מרגליות) פרשה לז

ויהי כראותו אותה וגו' (שם /שופטים י"א/ לד - לה). ולא היה יכול להתיר את נדרו, אלא אמ' יפתח אני מלך איני הולך אצל פינחס, ופינחס אמ' אני כהן גדול איני הולך אצל עם הארץ, מבין דין לדין טפת ההיא עליבתא...ונתחייבו שניהם בדמיה...

Vayikra Rabbah Parashah 37

"When he saw her..." He couldn't release his vow? This is what happened: Yiftah said, "I am a king! I am not going to Pinhas (the reigning scholar of the day according to rabbinic understanding)." And Pinhas said, "I am a high priest! I will not go to an ignoramus." By the by, the girl was lost...both were culpable for her life...

שו"ע יורה דעה רג סעיף א, ג, ז

אל תהי רגיל בנדרים. כל הנודר, אף ע"פ שמקיימו, נקרא רשע ונקרא חוטא...הנודר, כאילו בונה במה בשעת איסור הבמות; והמקיימו, כאילו הקריב עליה קרבן, שטוב יותר שישאל על נדרו...מי שנדר נדרים כדי לכונן דעותיו ולתקן מעשיו, הרי זה זריז ומשובח...ובנדרים אלו וכיוצא בהם אמרו חכמים: נדרים סייג לפרישות...

Shulhan Arukh YD 203:1,3,7

Don't make a regular practice of taking vows. Anyone who makes a vow, even if s/he fulfills it, is called wicked and is called a sinner...because s/he should have gotten it annulled...One who took a vow in order to stabilize his behavior is praiseworthy...About these sorts of vows our Sages said: vows preserve restrained behavior...

III. How are vows released or prevented?

משנה נדרים ט משנה א, ד

רבי אליעזר אומר פותחין לאדם בכבוד אביו ואמו וחכמים אוסרין אמר רבי צדוק עד שפותחין לו בכבוד אביו ואמו יפתחו לו בכבוד המקום אם כן אין נדרים!...ועוד אמר רבי מאיר פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרים לו אילו היית יודע שאתה עובר על לא תקום ועל לא תטור (ויקרא יט) ועל לא תשנא את אחיך בלבבך (שם /ויקרא יט/) ואהבת לרעך כמוך (שם /ויקרא יט/) וחי אחיך עמך (שם /ויקרא כ"ה) שמא יעני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר:

Mishnah Nedarim 9:1,4

R. Eliezer says: One looks for an opening by raising the dignity of the parents [of the one who took the vow]. The Sages forbid. Said R. Tzadok: Once you raise the dignity of his parents,

מכון הדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

why not raise God's honor, in which case there would be no vows!...Furthermore, said R. Meir: One looks for an opening by raising what it says in the Torah, saying to him: "If you had known that you would violate [various precepts relating to caring for other Jews, including the Jew that the man who took the vow here promised could not receive any benefit from him would you have taken this vow]? If he says, "Had I known that, I would not have vowed," the vow is released.

תלמוד ירושלמי מסכת נדרים פרק ט דף מא טור ב /ה"א
 ר' יונתן פתח אילו היית יודע שהנודר כבונה במה והמקיימו כמקריב עליו נודר היית?...ר' יצחק פתח אילו היית יודע שהנודר כילו נוטל חרב ודוקרה בליבו נודר היית?

Talmud Yerushalmi Nedarim 9:1, 41b

R. Yonatan used to pursue the following opening: "Had you known that one who vows is like one who builds an unauthorized altar, and that one who fulfills a vow is like one who sacrifices on it, would you have vowed?"...R. Yitzhak used to pursue the following opening: "Had you known that one who vows is like one who takes a sword and thrusts it into his heart, would you have vowed?"

נדרים כב.

בר ברתייה דר' ינאי סבא אתא לקמיה דר' ינאי סבא, אמר ליה: אילו הוה ידעת דפתחין פינקסך וממשמשיך בעובדך, מי נדרת? אמר ליה: לא, ושרייה...
 ואע"ג דפתח ר' ינאי ליה, אנן לא פתחין ליה בהא. ולא פתחין בהדא אחרנייתא, דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן: מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא סבא? +משלי יב+ יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא – כל הבוטה ראוי לדוקרו בחרב, אלא לשון חכמים מרפא. ולא פתחין בהדא אחרנייתא, דתניא, ר' נתן אומר: הנודר – כאילו בנה במה, והמקיימו – כאילו מקריב עליו קרבן...
 ולא פתחין בהא נמי דשמואל, דאמר שמואל: אף על פי שמקיימו נקרא רשע...

Talmud Bavli Nedarim 22a

R. Yanai the Elder's grandson came to him [after having taken a vow] and the former asked him: "Had you known that they would open your book and examine your deeds, would you have vowed?" He said, "no," and R. Yanai released the vow...

Even though R. Yanai used this as an opening, we do not. And we don't use the following either: Said Rabbah bb. Hannah said R. Yohanan: What did Rabban Gamliel use as an opening with that old man? "There is that speaketh like the piercings of a sword; but the tongue of the wise is health"—Anyone who is *boteh* [speaks a vow], should be stabbed with a sword, but the speech of the Sages is healing. And we don't use the following either, which is taught in a baraita: "R. Natan said: one who vows is like one who builds an unauthorized altar, and one who fulfills a vow is like one who sacrifices on it..."

Nor do we look for an opening following Shmuel, who said: "Even if one fulfills a vow, one is considered wicked..."

בכורות לז:–לז.

אמר רב חייא בר עמרם:....ג' מתירין את הנדר במקום שאין חכם...במקום שאין חכם, כגון מאן? אמר רב נחמן: כגון אנא...

מכון חדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

Talmud Bavli Bekhorot 36b-37a

Said R. Hiyya b. Amram: ...Three can release a vow when there is no Sage... Who counts as a Sage? Said R. Nahman: someone like me.

נדרים כג. כד:

מתני'. ר"א בן יעקב אומר: אף הרוצה להדיר את חבריו שיאכלו אצלו יאמר לו כל נדר שאני עתיד לידור הוא בטל... גמ'... חסורי מיחסרה והכי קתני: ...והרוצה שלא יתקיימו נדריו כל השנה, יעמוד בראש השנה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל... רב הונא בר חיננא סבר למידרשיה בפירקא, אמר ליה רבא: תנא קא מסתים לה סתומי כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים, ואת דרשת ליה בפירקא? איבעיא להו: פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב או לא? ואת"ל פליגי, הלכתא כותיה או לא? ת"ש, דאמר רב הונא: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב. וכן אמר רב אדא בר אבהו: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.

Nedarim 23a-24b

Mishnah. R. Eliezer b. Ya'akov says: One who wishes to force his friend to eat with him as a guest [by vowing never to benefit from him unless he comes over, but does not wish to actually abide by the consequences of this vow], should say: Any vow which I will vow in the future will be null and void...

Gemara... The text should read as follows: ...One who doesn't want any of his vows that year to be valid should get up on Rosh Hashanah and say: "Any vow which I will vow in the future will be null and void..." R. Huna b. Hinena thought to announce this strategy publicly, but Rava said to him: The Tanna of our Mishnah obscured this point so that people would not treat vows lightly! You want to proclaim it publicly?

IV. Kol Nidré: Origins, Opposition and Emendation

תשובות הגאונים – הלכות פסוקות מן הגאונים (מילר) סימן קכב

רב גטרונאי. ושאלתם יכולין הצבור להתנות בראש השנה וביום הכפורים כל נדרים שנודרין משנה זו לשנה אחרת. תשובה נדרים אין נשנת בשתי ישיבות היום יותר ממאה שנה וכך אמר רב יהודאי גאון נהורא דעלמא דאנן לא גרסינן נדרים ולא ידעינן לאסר ולהתר בה לא נדר ולא שבועה ואין נוהגין לא בישיבה ולא בכל מקום להתר נדרים לא בראש השנה ולא ביום הכפורים אלא שמענו שבשאר ארצות אומרים כל נדרי ואסרי אבל אנו לא ראינו ולא שמענו מרבתינו.

Teshuvot Hageonim Halakhot Pesukot ed. Miller #122, Babylonia, 9th c.

R. Natronai. You asked: Can the community condition all of its vows on Rosh Hashanah and Yom Kippur for the coming year. Answer: We have not learned Nedarim in the two yeshivot (of Sura and Pumbedita) for over a century. And so said R. Yehudai Gaon, the light of the world, that we don't learn Nedarim and we don't know how to issue permissive or restrictive judgments in this area, and we have no practice in the yeshivah or anywhere else when it comes to releasing vows, neither on Rosh Hashanah nor on Yom Kippur. We have heard that in other lands, they say Kol Nidre, but we have never seen nor heard about that from our masters.

סדר רב עמרם גאון תפילת ערבית של ליל יום הכיפורים

ויש מי שעושין כך, כשעומד שלח צבור מתחיל ואומר.

כל נדרים ואיסורים ושבועות וקיומין וחרמין, שנדרנו ושארנו ושנשבוענו ושקיימנו על נפשנו בשבועה, מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים הזה הבא עלינו, בכלום חזרנו ובאנו לפני אבינו שבשמים. אם נדר נדרנו אין כאן נדר, ואם שבועה נשבוענו אין כאן שבועה, אם קיום קיימנו אין כאן קיום. בטל הנדר מעיקרו, בטלה השבועה מעיקרה, בטל הקיום

מכון הדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

מעיקרו. אין כאן לא נדר ולא איסור ולא חרם, ולא שבועה, ולא קיום. יש כאן מחילה וסליחה וכפרה. ככתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגור הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה... אבל שגרו ממתיבתא הקדושה שמנהג שטות הוא זה ואסור לעשות כן.

Seder R. Amram Gaon, Babylonia, 9th c.

Some have the leader get up and say: All vows...that we have vowed...from last Yom Kippur until this one, we renege on them and have come before our heavenly father, if we vowed, there is no vow...the vow is totally uprooted...there is no vow...only forgiveness...as it says in the Torah, "And let the whole community of Israel be forgiven..." But they sent from the holy yeshivah that this is a foolish custom and it is forbidden to do so.

תשובות הגאונים – חמדה גנוזה סימן מד (ר' נחשון גאון)

ושכתוב כל נדרי ואסרי האומרים ביום הכפורים בערב. אין עמנו מנהג לעשות כן לא בב' ישיבות ולא בבבל כולה.

Teshuvot Hageonim Hemdah Genuzah #44 (R. Nahshon Gaon), Babylonia, 9th c.

The text Kol Nidre, which is said on the night of Yom Kippur—We have no such practice, neither in the two yeshivot nor anywhere in Babylonia.

תשובות הגאונים - שערי תשובה סימן לח

רבינו האי [בר מר רב נחשון גאון?] ז"ל השיב על אותם האומרים דהתרת נדרים ושבועות שיעמוד אדם בראש השנה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור כל השנה הרי הוא בטל ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר וכו' אמר: ח"ו שאין לנו להתנהג בכך ולא בענין המשנה ההיא שמביאין לראיה ואין מפרין לא בראש השנה ולא ביו"ה וכו' ולא שמענו מרבתינו ז"ל שיהיו נוהגים מנהג זה כל עיקר ואל תתנהגו גם אתם במנהג זה...וכי דבר קל הוא בעיניכם לחטוא אדם בענין נדרים ושבועות ויעשה זה בר"ה קודם או ביו"ה ויכפר לו? ח"ו כי לא אל חפץ רשע הוא ולא יגור עמו רע אלו יהיו יודעים בני אדם ענין נדר וענין שבועה...לכן אתם החמירו כמותינו ואל תשנו ממנהג הישיבות.

Teshuvot Hageonim Sha'arei Teshuvah #38, Babylonia, 9th c. (?), 10th c. (?)

Rabbenu Hai [son of R. Nahshon Gaon?] responded to [those who conditioned all of their vows for the coming year]: God forbid that we should do so!...we never heard of our masters doing this, and neither should you...is it of little consequence to you to violate vows and oaths and to do this before Rosh Hashanah and Yom Kippur?...

ספר שבולי הלקט סדר יום הכיפורים סימן שיז

ובתשובות הגאונים זצ"ל מצאתי רוב הגאונים מוחין לומר כל נדרי לפי שאין בו שום תקנה רק רע זולתי נוסחת רב האי גאון ז"ל והכי איתא בסדר רב האי גאון כל נדרי ואסרי וקנמי וחרמי ושבועי דנדרנא ודאשתבענא ודאחרמנא ודאסרנא על נפשתנא מיום צום הכיפורים [שעבר עד יום צום כיפורים] הזה ועברנא עליהן בשלו או באונסא ניבעי רחמי מן קדם מרי שמיא דלישרי לן דלישבוק לן דנרנא לא (לא) נדר למחייב עליהו איסרנא לא אסרי למיחטא בהון ושבועתנא לא שבועי למילקי בדילהון ככתוב ונסלח וגו'.

Shibbolei Haleket #117, R. Tzidkiyah b. Avraham Harofei, Italy, 13th c.

I found in Geonic response that most Geonim opposed the recitation of Kol Nidre, because it accomplishes only harm and no good, except for R. Hai Gaon's text, which reads as follows: "With regard to all vows...which we have vowed...from last Yom Kippur until this one and which we have violated, whether intentionally or under duress, we beg mercy from the master of

heaven to release us and let us go. Let not our vows subject us to punishment...as it is written, "Let them be forgiven..."

תשובות הגאונים - שיערי תשובה סימן קמג-טז

לרבי יצחק בן גיאת ז"ל

ואנו אומרים דהתרת נדרים ושבועות בסדר הזה לא למדנו ולא שמענו...רב הונא סבר למדרשיה בפירקא א"ל רבא תנא מסתים לה סתים כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים ואת דרשת ליה בפרקא. הא למדת דאפי' מאן דאתני אעיקרא לא סבר רבא לאורויי כ"ש נדרים ושבועות שעברו כבר שאין מתירין ואין מורין להיתר ומה מועלת להתרה לפי שמתנה לאחר נדרו שיהא בטל הילכך אין אנו סוברים ולא נוהגים לעשות כן.

Teshuvot Hageonim Sha'arei Teshuvah #143-16, Spain, 11th c.

R. Yitzhak ibn Ghayyat. We have never heard of this process for releasing vows...“R. Huna thought to announce this strategy publicly, but Rava said to him: The Tanna of our Mishnah obscured this point so that people would not treat vows lightly! You want to proclaim it publicly?” This passage teaches that we don't even publicize the possibility of conditioning a future promise, all the more so would we forbid annulling vows that have already taken effect, and besides, what effect can a condition have after the vow has taken effect? Therefore, we do not have this practice.

תוספות מסכת נדרים דף כג עמוד ב

מתוך שמעתין מוחק ר"ת מה שכתוב במחזורים בכל נדרי מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים הבא עלינו לטובה וסבורים הם שמתירין נדרים משנה שעברה וטועין חדא בכל התרת נדרים בעי חרטה מעיקרא לכל הפחות והרי אין אנו פותחין בשום חרטה ועוד דבעי יחיד מומחה או ג' הדיוטות וליכא...ועוד דנודר עצמו אי אפשר לו להתיר לכך נראה לו להגיה מיוה"כ זה עד יוה"כ הבא עלינו לטובה ונדרים של שנה הבאה הוא דשרינן וסמך לדבר דתנן הרוצה שלא יתקיימו נדריו כו'...ואע"ג דעומד אדם בר"ה תנן ואנן ביוה"כ עבדינן אשכחן יוה"כ דאקר /דאקרי/ ר"ה כדכתיב ביחזקאל (מ) בר"ה בעשור לחדש ואמרו דזהו יוה"כ דיובל ועוד שהוא סמוך לר"ה ולכך תקנוהו ביוה"כ לומר טפי משום דיוה"כ בטל מכל מלאכות ואיכא כנופיא טובא...והא דאומרים בכל נדרי דנדרנא דמשמע לשעבר אלמא דמשמע דאנו מתירין שעברו י"ל דנדרנא משמע שתי לשונות...דנדרנא משמע להבא ולשעבר ודאחרטנא דאומרים בכל נדרי פירושו הוי כשנתחרט דאין מועיל ביטול בר"ה אלא כשנתחרט עליו לאחר מכאן שנדר ומה שנהגו לומר אחר כל נדרי וכו' ונסלח לכל עדת זהו לפרש כשידור אדם לאחר מכאן ולא יזכור לתנאי של ביטול דכל נדרי ויעבור על נדרו הרי זה צריך כפרה וסליחה אע"ג שאותו מבטל כאן שלא ידע כשעבר כדאמרינן (נזיר דף כג.) גבי אשה הרי שנדרה והפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה בעלה והיתה שותה יין הרי היא צריכה כפרה וסליחה...

Tosafot Nedarim 23b

Based on our sugya, R. Tam erased the line “from last Yom Kippur until this Yom Kippur” from the text of Kol Nidre in the Mahzor. Those who say this imagine that they are nullifying last year's vows, but this is an error. First, the release of vows minimally requires regret that one vowed in the first place, and this ritual does not look for any opening of regret. In addition, one needs either an expert judge or a panel of three to release the vow, and we don't have that at Kol Nidre...Furthermore, the person saying Kol Nidre cannot release his own vows. Therefore, R. Tam corrected the text to say “from this Yom Kippur until next Yom Kippur,” and made it refer to the vows of the upcoming year. This is based on the statement in our sugya about one who does not want any vows to take effect in the coming year...even though the text speaks of Rosh Hashanah, Yom Kippur is also sometimes called Rosh Hashanah...And though the word *dindarna* in Kol Nidre sounds like the past tense, this word can have two meanings, both future

מכון הדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org

and past. And when we say that we regret the vows, we mean that we will regret any vows that we make in the wake of this condition, since the effectiveness of the condition depends on regretting any vow made in its wake. And the practice of saying the verse “*venislah*” at the end, that is to account for someone who makes a vow in the coming year and does not recall his condition and then violates the vow; that person will need forgiveness and atonement...

רא"ש מסכת יומא פרק ח סימן כח

...ומיהו נראה כמנהג הקדמונים ולשון כל נדרי מוכיח שנתקן על הנדרים שעברו עליהם השנה שעברה ומתירין אותם כדי להציל מן העונש וכך אומר אותו שלשה פעמים וגם אומר ונסלח לכל עדת בני ישראל כי צריכין כפרה אותן שעברו. ומה שהקשה דבעי חרטה אנן סהדי כל מי שעבר נדרו הוא מתחרט מעיקרו כדי להנצל מן העונש. ומה שהקשה דבעיא שלשה הדיוטות הרי כל הקהל אומרים אותו איש איש בלחש וגם החזן הקהל מתירין אותו... ונהגו לאומרו קודם ברכו משום דאמרינן בשילהי שבת (דף קנו א) ובמסכת נדרים (דף עו ב עז א) דאין נשאלין לנדרים בשבת אלא לצורך השבת...

Rosh Yoma 8:28, R. Asher b. Yehiel, Germany/Spain, 13th-14th c.

...However, it seems that the ancient practice is correct, and the language of Kol Nidre proves that it was written for the vows of the previous year. We release them in order to avoid punishment, and therefore we say the paragraph 3 times, and we also recite the verse “*venislah*” because those who violated vows need atonement. R. Tam’s objection that there is no search for regret can be addressed: everyone knows that someone who violated a vow wishes he had never made that vow in the first place, because he does not want to be punished. And the objection from the absence of a panel of 3 is also irrelevant because the entire community says it together quietly, such that the community releases the leader’s vows...

And the practice is to say it before *barekhu*...because one should not release vows on Shabbat unless their release is related to Shabbat...

V. What is the meaning behind our practice?

שולחן ערוך הרב אורח חיים סימן תריט סעיף ד

ונוהגין להתחיל כל נדרי מבעוד יום דאין מתירין נדרים בשבת ויו"ט ואע"פ שאין אנו מתירין הנדרים שלעבר אלא אנו מבטלין הנדרים שלהבא מכל מקום הוא דומה קצת להתרת נדרים ויש לחוש שמא יטעו לומר מתירין נדרים בשבת ויו"ט ומטעם זה נוהגין להעמיד שני אנשים אצל הש"ץ בשעה שאומר כל נדרי כדי שלא יטעו לומר מתירין נדרים ביחיד:

Shulhan Arukh Harav OH 619:4, R. Shneur Zalman of Liady, Belarus/Vilna, 18th-19th c.

The practice is to begin Kol Nidre while it is still day, because one does not release vows on Shabbat or Yom Tov. And even though we don’t actually release past vows, but we are conditioning future commitments, nonetheless, because it is so similar to the release of vows, one must be concerned that people might err and think that it is permissible to release vows on Shabbat and Yom Tov. And because of this reason, it is the practice to have two people stand near the leader when he says Kol Nidre such that people will not think that a lone individual can release vows.

מכון הדר

MECHON HADAR

www.mechonhadar.org